

umiddelbart fuldbyrdes i enhver af de andre stater. Det samme gælder en i Finland eller Sverige af retten, dommeren eller overeksekutor truffen beslutning, som kan fuldbyrdes efter reglerne om retskraftige domme.

Fuldbyrdelse kan dog ikke kræves i strid med dom eller beslutning, som i den stat, hvor fuldbyrdelse søges, har fastsat bidraget til et lavere beløb eller afgjort, at underholdspligt ikke foreligger.

Fuldbyrdelse kan heller ikke kræves, når underholdspligten overfor et barn uden for ægteskab eller overfor et sådant barns moder er fastsat ved dom eller forelæg i en stat, hvor den bidragspligtige ikke havde statsborgerret eller bopæl, medmindre han har givet møde under sagen, eller stævningen eller forelægget i behørig tid er kommet til hans kundskab, medens han opholdt sig i staten."

I anledning af, at der nu i Norge i visse tilfælde kan træffes midlertidige bestemmelser om underholdsbidrag, der kan fuldbyrdes efter samme regler som retskraftige domme, er der opnået enighed om at ændre artiklens 1. stk., 2. punktum, således at det får en generel affattelse, der i den danske tekst lyder:

„Det samme gælder en endnu ikke retskraftig dom og en af retten, dommeren eller overeksekutor afgivet kendelse eller beslutning, såfremt dommen, kendelsen eller beslutningen kan fuldbyrdes efter reglerne om retskraftige domme“.

Bestemmelsen er efter den gældende danske ret uden praktisk betydning ved fuldbyrdelse af danske bidragsbestemmelser i de andre nordiske lande.

Den indgåede overenskomst indeholder endnu en ændring af artikel 1, som også medfører en udvidelse af konventionens område.

Ifølge konventionens artikel 1, 3. stk., kan inddrivelse ikke kræves, når underholdspligten overfor et barn uden for ægteskab eller overfor et sådant barns moder er fastsat ved dom eller forelæg i en stat, hvor den bidragspligtige ikke havde statsborgerret eller bopæl, medmindre han har givet møde under sagen, eller stævningen eller forelægget i behørig tid er kommet til hans kundskab, medens han opholdt sig i staten.

Denne bestemmelse medfører f. eks., at inddrivelse af et i henhold til en dansk dom fastsat underholdsbidrag til et barn uden for ægteskab ikke kan ske i henhold til konventionens regler, såfremt den bidragspligtige ikke har givet møde for den danske domstol eller har fået stævningen forkyndt her i landet, selvom han eventuelt har givet møde for retten i sit hjemland under en subsidær afhøring eller fået stævningen forkyndt der.

Der er opnået enighed om, at det bør være tilstrækkeligt, at den bidragspligtige i tide har fået stævningen forkyndt uden hensyn til, hvor han opholdt sig ved forkyndelsen, og derfor skal efter overenskomsten ordene „medens han opholdt sig i staten“ udgå.

Uden for konventionen falder fortsat tilfælde, hvor den bidragspligtige under faderskabssagen har været stævnet ved offentlig indkaldelse.

ad artikel 2:

I den hidtidige affattelse lyder artiklen således:

„Begæring om fuldbyrdelse afsendes og modtages:

i Danmark	af vedkommende ministerium eller af en overøvrighed;
i Finland	af udenrigsministeriet;
i Island	af justitsministeriet;
i Norge	af vedkommende departement;
i Sverige	af udenrigsdepartementets retsafdeling eller af en lensstyrelse.

Begæringen skal være ledsaget af bevidnelse fra den afsendende myndighed om, at dommen, beslutningen eller vedtagelsen opfylder de i artikel 1, 1. og 3. stk., fastsatte vilkår for fuldbyrdelse.

Skriftstykker, som er affattet på finsk eller islandsk, skal være ledsaget af bekræftet oversættelse i fornøden udstrækning til dansk, norsk eller svensk“.

Heri er ved overenskomsten efter norsk ønske sket den ændring, at der efter ordene „i Norge af vedkommende departement“ er tilføjet: „eller af en fylkesmand“. Ændringen er ønsket af hensyn til en påtænkt forenkling af ordningen med hensyn til overførelse af bidrag, der er inddrevet i henhold til konventionen, og reglen bliver herved for Norges vedkommende i overensstemmelse